

Брати по зброї. Як бандерівці та петлюрівці «Костопільську Січ» створювали

Продовження. Початок у попередньому номері

Керівник "Костопільської Січі" від ОУН(б) Федір Воробець

У липні-серпні 1941 року І.Лиходько та Т. Боровець мали аналогічні посади – керівників служби безпеки (міліції) відповідно у Костопільській та Сарненській округах, які адміністративно межують між собою.

Більш імовірно, що Т.Боровець намагався перетягнути унерівських старшин (полковника І.Лиходька, підполковника О.Новицького та сот-

словом не згадав це військовоє формування, хоча прекрасно знав про його існування.

Воно й зрозуміло – її створили конкуренти-бандерівці, то для чого згадувати їхні заслуги.

Крім того, наявність інформації про "Костопільську Січ" підживляла б всю концепцію Т.Боровця про його виняткову роль як єдиного ініціатора та засновника військових формувань на Поліссі у 1941 році.

Один з керівників ОУН(б) на Волині та Поліссі Федір Воробець-"Верещака", затриманий радянськими карально-репресивними органами на початку 1946 р. зізнався на допиті, що на початку німецько-радянської війни в 1941 році обласний провідник ОУН(б) на території Рівненської області Омелян Грабець-"Вовк" призначив його по лінії ОУН(б) комендантом куреня "Січі" на Костопільщині.

Він стверджував, що історія цього формування завершилась у листопаді 1941 року: "3 15 листопада 1941 року я у зв'язку з репресіями з боку німців перейшов на нелегальне становище...".

Нагадуємо, що офіційний наказ про розпуск "Поліської Січі" має дату 16 листопада 1941 року. У подальшому "Костопільська Січ" була перетворена німцями

дерівців.

Заарештований 19 жовтня 1950 року колишній підполковник армії УНР О.Новицький, який працював у штабі "Костопільської Січі", про свою діяльність влітку-восени 1941 року розповідав на допитах досить скупо.

Згідно з його свідченнями, в цьому формуванні дійсно проходило військової вишкілі біля 500 осіб з усіх районів Костопільської округи.

О.Кот - "Богдан" в однострої "Костопільської Січі", 1941 рік

зивали "січовиками". У якості начальника школи був призначений Лиходько Іван у званні полковника, його заступником Даниленко у званні капітан, я виконував обов'язки секретаря школи... я мав звання підполковника, ходив в однострої, мав пістолет..."

"Костопільська Січ" займала приміщення, яке розташовувалося на початку сучасної вулиці Степанської м.Костополя. За іншою інформацією, під казарму та навчальні класи було використано приміщення польської школи (нині Костопільський навчально-виховний комплекс "Загальноосвітня школа I ступеня – гімназія ім. Т.Г.Шевченка").

Сотник армії УНР Олександр Даниленко проводив заняття зі строювої підготовки та зброєзнавства, історію викладав Роман Данилевич, було також 5-6 інструкторів, учасників Похідних груп ОУН.

Загальний розпорядок передбачав підйом, фізичні вправи, сніданок о 8 год. ранку, далі йшли заняття за різними напрямками.

Частина січовиків заступала зі зброєю на стійки чи виконували інші, доручені їм функції.

Згодом усі були забезпечені одностроями єдиного зразка. На пілотках кріпилися металеві

В.Кобринович - "Одноріг" в однострої "Костопільської Січі", 1941 рік

"Лайдака", Адам Рудик-"Шавула", Леонід Борейчук-"Стрибайло", "Шпак", "Павук" та інші командири.

Вдалося встановити імена окремих "січовиків", які загинули в боях за Україну: Василь Чупринський із с.Борщівка Костопільського району, Василь Лац із Ремеля, Василь Майструк із с.Поляни та сотенний Володимир Кобринович-"Одноріг".

"Костопільська Січ" мала підготувати військовоє формуван-

до себе в "Поліську Січ", оскільки мав серйозні проблеми з командними кадрами. Але це Т.Боровцю в той час зробити не вдалося.

Ще одним аргументом окремишнього існування "Костопільської Січі" від "Поліської Січі" є те, що Т. Боровець у книзі "Армія без держави" жодним

Один з мешканців Степанського району, який був агентом радянських карально-репресивних органів під псевдонімом "Кущинський", у бесіді з оперативним працівником влітку 1946 року стверджував, що існувало дві "Січі" - Поліська чи Сарненська і Костопільська. Остання перейшла на бік бан-

у першій половині серпня 1941 року він та І. Лиходько створили це військове формування. Хоча у кримінальній справі слідчі писали, що це поліція і поліційна школа, все ж таки, це був курінь української народної міліції.

Повернімося до свідчень О.Новицького, який зазначав: "У місті цих поліцейських на-

тризуби, а з лівого боку були нашиті синьо-жовті прапорці.

Такі ж прапорці використовувались у якості петличних знаків на комірах кітелів.

Основна маса молоді, що вишколювалася в "Костопільській Січі" у кінці 1942-го – на початку 1943-го років опинилася у лавах перших відділів УПА, які організували Микита Скуба-

на, вошки якого у подальшому мали вести боротьбу проти більшовиків і нацистів за "Самостійну Україну". О.Новицький підтвердив, що в Костополі нелегально кувалися кадри для майбутньої Української повстанської армії.

<https://www.istpravda.com.ua/>